

Capitolul 15

De ce își pierd copiii auzul și ce putem face

Există în toată lumea milioane de copii surzi sau cu probleme de auz. Majoritatea dintre ei sunt săraci. Din 3 copii cu probleme de auz, 2 locuiesc în țări sărace. Surditatea lor este cauzată de cele mai multe ori de infecții sau de o alimentație proastă. Pentru majoritatea dintre acești copii surditatea ar fi putut fi prevenită dacă se îngrijeau de nevoile de bază – cum ar fi mâncarea, apă de băut curată, un loc sigur și curat în care să trăiască și dacă ar fi avut acces la sistemul de sănătate.

Acest capitol vă ajută să vă informați despre cauzele și tratamentele medicale pentru anumite probleme de auz. Pentru a preveni surditatea, comunitățile trebuie să coopereze în scopul rezolvării cauzelor sociale pe care medicina nu le poate rezolva.

Sănătatea și auzul copiilor sunt favorizate atunci când trăiesc într-un aer curat (fără fum și praf), când beneficiază de un sistem sanitar solid și nu au parte de violență. O îngrijire corectă, inclusiv a educației despre sănătate, obținerea vaccinurilor și a unor tratamente timpurii, reprezintă cheia protejării auzului copiilor.

Credințe greșite

Unii oameni cred că un copil este surd pentru că părinții au făcut ceva rău. Alții cred că un copil a surdit pentru că cineva i-a făcut un rău mamei copilului, iar copilul are „farmece”. Nici una dintre acestea nu cauzează surditatea.

Cum funcționează urechea

Urechea este formată din 3 părți principale: urechea exterioară, urechea mijlocie și urechea interioară. Urechea exterioară este partea pe care o vedeți. Celelalte două se află în interiorul capului și nu pot fi văzute. Este nevoie de toate cele 3 părți pentru ca un copil să poată auzi.

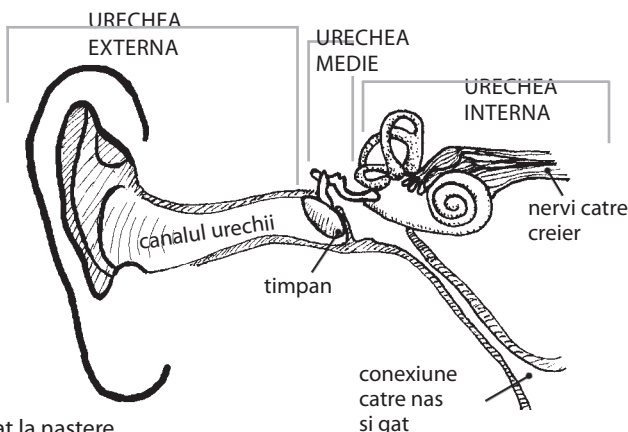
Probleme la oricare din părțile urechii pot duce la surditate

Probleme la nivelul urechii exterioare și urechii mijlocii:

- infecții ale urechii (pagina 193)
- ceva blochează sunetul să treacă prin ureche (pagina 198)
- răni (pagina 214)

Probleme la nivelul urechii mijlocii și la nervul care duce la creier:

- infecțiile în timpul sarcinii (pagina 208)
- creierul copilului este afectat la naștere (pagina 212)
- bolile copilăriei, cum ar fi meningita (pagina 201)
- lipsa de iod din alimentația mamei pe perioada sarcinii (pagina 207)
- medicamente care afectează auzul (pagina 206)
- surditatea moștenită în familie (pagina 214)
- traume cauzate de zgomotele foarte puternice (pagina 213)

Infecții la nivelul urechii

Infecțiile la nivelul urechii sunt cele mai comune boli ale copilăriei, iar fără tratament, acestea cauzează pierderea permanentă a auzului. Infecțiile la nivelul urechii se manifestă la început, cel mai adesea, cu o infecție la nivelul nasului și a gâtului. Infecția trece de la gât prin canal și ajunge la urechea mijlocie.

Copiii capătă aceste infecții foarte ușor deoarece canalul care face legătura de la gât la ureche este mai scurt decât la adulți. Când urechea este infectată, lichidul și infecția nu se pot elimina din urechea mijlocie. În cazul în care copilul este răcit, canalul care face legătura dintre gât și urechea mijlocie, cel mai adesea se blochează. Pe măsură ce copiii cresc și devin mai puternici, ei dezvoltă o rezistență mai mare, răcesc mai puțin, iar gâtul li se infectează mult mai rar.

INFECȚII BRUSTE LA NIVELUL URECHII (ACUTE)

Infecțiile acute la nivelul urechii mijlocii pot apărea la orice vârstă, și sunt mai des întâlnite la bebeluși și sugari. Copilul plânge, este iritat și are febră. Cel mai adesea, infecția trece într-o zi sau două fără tratament. Un calmant l-ar ajuta să se simtă mai bine, dar nu va vindeca infecția. Uneori este nevoie de antibiotic pentru a vindeca infecția (a se vedea Pagina 195). Timpanul urechii poate izbucni și poate curge puroi printr-o gaură mică. Gaura se vindecă de obicei foarte repede.

INFECȚII DE DURATĂ LA NIVELUL URECHII (CRONICE)

Atunci când copiii nu sunt tratați pentru infecții repetate ale urechii, infecția devine cronică. O infecție la nivelul urechii devine cronică dacă puroiul se scurge din ureche timp de 14 zile sau chiar mai mult. Acesta poate să afecteze timpanul. Acesta se poate retrage înăuntru și poate prezenta o gaură care nu se vindecă. Ambele probleme cauzează alte infecții care se scurg.

Fără o îngrijire medicală corectă și timpurie, copiii își pot pierde auzul, suferi de amețeli, moliciune pe o parte a feței, sau de un abces care se scurge din spate sau de lângă ureche. Foarte rar, o infecție a urechii poate cauza complicații grave cum ar fi un abces la creier sau meningită (a se vedea pagina 204).

Foarte mulți copii săraci își pierd auzul datorită infecțiilor la nivelul urechii decât din orice altă cauză. Pierderea auzului datorită infecțiilor urechii poate fi prevenită prin îmbunătățirea condițiilor generale de sănătate și de viață, și având acces la serviciile de îngrijire medicală. Fiecare comunitate are nevoie de oameni specializați pentru a identifica din timp infecțiile la nivelul urechii, clinici sau spitale la care să își permită să meargă.

Lichidul din ureche

După o infecție acută a urechii, uneori se colectează în urechea mijlocie un lichid dens și lipicios (este numit lipiciul urechii). Acest lichid de obicei nu provoacă durere și se scurge prin canalul care duce la nas după câteva săptămâni, dar în unele cazuri durează chiar și câțiva ani. Acesta afectează de obicei ambele urechi și determină surzirea parțială a copilului atât timp cât este în ureche. În multe dintre cazuri aceste lichide se vindecă fără tratament. Dar dacă acesta provoacă durere, dați copilului un antibiotic pe cale orală special pentru infecții acute (a se vedea paginile 195-196).

Semne de infecție la nivelul urechii:

- Durere – un copil poate plânge, se scărpină în acea parte a feței, sau trage de ureche.
- Febră între 37.7 și 40 de grade C.
- Curgerea nasului, gât inflamată, tuse.

- Un lichid se poate scurge din ureche. Poate fi galben, alb, transparent sau lipicios. Lichidul poate conține și sânge. O cantitate mare de lichid lipicios și transparent provine dintr-o gaură în timpan. Această scurgere se poate opri cu ajutorul medicamentelor, dar se poate întâmpla de fiecare dată când copilul răcește sau bagă urechile în apă atunci când înoată.

O cantitate mai mică de lichid mirositor, ce poate fi galben sau verde poate curge în situația în care este afectat timpanul. În această situație poate fi nevoie de o operație pentru a repara timpanul.

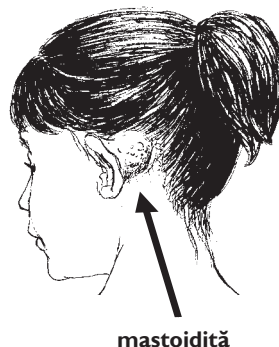
Pierderi de auz – temporare sau permanente – la una sau la ambele urechi.

Amețeli și senzații de vomă

Uneori infecția se răspândește către osul din spatele urechii (mastoidită). Această infecție este foarte dureroasă și necesită antibiotice.

Mergeți la spital!

Diverse semne pot apărea în diferite momente – de exemplu, durerea se poate opri atunci când lichidul începe să se scurgă din ureche.

Controlați-vă urechea o dată la 3 – 4 luni după ce ați avut o infecție la nivelul urechii, chiar dacă nu simțiți nici o durere, și verificați de asemenea auzul copilului (a se vedea paginile 50-58).

TRATAREA INFECȚIILOR LA NIVELUL URECHII

Pentru a trata infecțiile acute ale urechii:

Pentru durere și febră:

- dați copilului paracetamol pe cale orală de 3 sau 4 ori pe zi după cum este nevoie.

De la 3 luni la 1 an.....de la 60 la 120 mg.

De la 1 la 5 ani.....de la 120 la 250 de mg.

De la 6 la 12 ani.....de la 250 la 500 de mg.

sau

- dați copilului ibuprofen pe cale orală.

De la 1 la 2 ani.....50 de mg de 3 sau 4 ori pe zi

De la 3 la 7 ani.....100 de mg de 3 sau 4 ori pe zi

De la 8 la 12 ani.....200 de mg de 3 sau 4 ori pe zi

Notă: Nu dați ibuprofen copiilor mai mici de 1 an sau dacă are o greutate mai mică de 7 kg.

Pentru infecții:

dați copilului amoxicilină pe cale orală timp de 3 până la 10 zile.

La 2 ani sau mai puțin.....125 de mg de 3 ori pe zi

La 3 ani sau mai mult.....250 de mg de 3 ori pe zi

sau

dați amoxicilină copilului și acid clavulanic ca sirop (preferabil fără zahăr) pe cale orală timp de 5 zile.

Pentru vârste mai mici de 6 ani.....amoxicilină la 125 de mg și acid clavulanic de 31 de mg, de 3 ori pe zi.

(Dacă nu găsiți sirop dați-i o jumătate de tabletă de amoxicilină de 250 mg și acid clavulanic de 125 mg de 3 ori pe zi)

Pentru vârste de la 6 la 12 ani..... amoxicilină la 250 de mg și acid clavulanic de 62 de mg, de 3 ori pe zi.

Pentru vârste de la 6 la 12 ani..... amoxicilină la 250 de mg și acid clavulanic de 62 de mg, de 3 ori pe zi.

Cand o sa
ne simtim
mai bine?

Ibuprofenul o sa
ii reduca durerea
imediat in timp ce
antibioticul o sa ii
trateze infectia cam
intr-o saptamana.

Ai grija sa ii dai
tot antibioticul
altfel infectia
poate sa revina.

Alte tipuri de tratamente pentru infecții acute ale urechii în cazul în care copilul este alergic la penicilină sau tratamentul nu dă rezultate:

- dați-i copilului de co-trimoxazol pe cale orală de la 3 la 10 zile.

De la 6 săptămâni la 5 luni.....120 mg de 2 ori pe zi

De la 6 luni la 5 ani.....240 mg de 2 ori pe zi

De la 6 la 12 ani.....480 mg de 2 ori pe zi

(sau)

- dați-i copilului cefuroxim pe cale orală timp de 5 zile.

La 2 ani sau mai puțin.....125 mg de 2 ori pe zi

Pentru vârste mai mari de 2 ani.....250 mg de 2 ori pe zi

(sau)

- dați-i cefaclor copilului pe cale orală de la 3 la 10 zile.

De la 1 lună la 1 an.....62.5 mg de 3 ori pe zi

De la 1 la 5 ani.....125 mg de 3 ori pe zi

Pentru vârste mai mari de 5 ani.....250 mg de 3 ori pe zi

(sau)

- dați-i eritromicină copilului pe cale orală de la 3 la 10 zile

La 1 an sau mai puțin.....125 mg de 4 ori pe zi

De la 2 la 8 ani.....250 mg de 4 ori pe zi

Pentru vârste mai mari de 8 ani.....de la 250 la 500 mg de 4 ori pe zi.

Dacă se scurge un lichid din ureche, ștergeți-l, dar nu băgați nimic în ureche pentru a curăța urechea. Încurajați copilul să se odihnească și să bea multe lichide. Copilul poate face baie, dar nu are voie să bage urechile în apă sau să înoate cel puțin 2 săptămâni de la vindecare.

Dacă vedeți ca boala prezintă complicații, atunci duceți-l la medic.

Dacă aveți suspiciuni de meningită dați-i medicamente imediat (a se vedea Pagina 204).

Pentru a trata infecțiile de durată sau repetate (cronice) la nivelul urechii (care prezintă scurgeri cel puțin 2 săptămâni)

- dați copilului antibiotic sub formă de picături pentru ureche timp de o săptămână (de la 2 la 3 picături de 3 ori pe săptămână) cum ar fi, ciprofloxacina, frameticin, gentamicină, gramidicină, neomicină, polimixină B sau ofloxacina.

Uneori ajută dacă îi dați copilului antibioticul pe cale orală odată cu picătura pentru ureche. Folosiți același antibiotic ca și în cazul infecțiilor acute (a se vedea pagina 195).

Antibioticele nu trebuie folosite mai mult de 10 zile, sau luate în mod repetat, deoarece ele însele pot cauza pierderi de auz. Însă infecțiile cronice la nivelul urechii sunt mai degrabă cele care pot duce la pierderea auzului decât picăturile cu antibiotic.

Dacă scurgerea continuă sau revine, sau dacă nu găsiți antibioticele pentru ureche:

- puneți-i copilului picături antiseptice în ureche cum ar fi oțetul (a se vedea pagina 201) sau betadină

Pentru toate vârstele..... 2 picături în ureche de 2 ori pe zi timp de 2 săptămâni

Apoi puneți-i.....2 picături în ureche o dată pe zi (înainte de a merge la culcare) timp de câteva săptămâni sau luni.

Repetati același tratament dacă infecția și scurgerea se produc din nou. Un asistent medical sau un doctor îi poate învăța pe părinți cum să curețe scurgerea cu o bucată de bumbac înainte de aplicarea dozei de picături pentru ureche.

Nu lăsați nici o picătură de apă să intre în ureche. Ștergeți cu grijă urechea de 2 ori pe zi cu o bucată de bumbac sau pansament timp de câteva săptămâni (până când rămâne uscat).

Uneori poate fi nevoie de operație pentru a repara timpanul. Această operație se realizează într-un spital special, de obicei când copilul are cel puțin 10 ani.

PREVENIREA INFECȚIILOR LA NIVELUL URECHII

Pentru a preveni infectarea urechilor, copiii trebuie hrăniți dacă este posibil la sân până la vârsta de 2 ani. Alăptarea ajută ca organismul copilului să lupte împotriva infecției. Ajută de asemenea la întărirea mușchilor care susțin deschise căile dintre gât și urechea mijlocie.

Virusul HIV/SIDA și Alăptarea

Dacă o femeie este infestată cu virusul HIV/SIDA această boală poate fi transmisă la copil prin lapte. Însă dacă nu are acces la apă curată, copilul poate muri mai degrabă de diaree, dehidratare și malnutriție decât de SIDA. Numai o mamă poate evalua condițiile din casa și din comunitatea în care trăiește și numai ea poate decide ce este de făcut.

Copiii mai mari de 6 luni au șanse mai mici să moară de diaree deoarece sunt mai mari și mai puternici. O femeie infestată cu virusul HIV/SIDA și care și-a hrănit copilul la sân trebuie să se oprească la 6 luni și să îl hrănească cu alt lapte și cu mâncare. În acest fel este redus riscul ca bebelușul să se infesteze cu virusul HIV/SIDA.

Alte modalități de prevenire a infecției la nivelul urechilor

• Dacă copilul trebuie hrănit dintr-o sticlă sau dintr-o cană, aveți grijă să îi țineți capul la un nivel mai înalt decât stomacul. Dacă este întins în timp ce este hrănit, atunci laptele se poate scruga din gât în tuburi și poate ajunge la urechea mijlocie, favorizând astfel apariția unei infecții.

- Învățați copilul să își ștergă nasul în loc să sufle.

Dacă totuși își suflă nasul, trebuie să o facă cu blândețe.

- Țineți copilul departe de fum cât mai mult posibil, inclusiv de fumul provocat de sobe sau de aragazuri. Fumul poate provoca închiderea căii dintre gât și urechea mijlocie. Apoi lichidul se adună în urechea mijlocie și astfel se infectează.

- Când copilul este răcit, încercați să aflați dacă are dureri la nivelul urechi. Pe cât posibil încercați să țineți copilul departe de oamenii care sunt răciți.

Ceva blochează sunetul să ajungă la ureche

Copiii își pot pierde temporar auzul atunci când o bucată de ceară sau un alt obiect blochează sunetul să ajungă la ureche.

DOPURILE DE CEARĂ DIN URECHE

Ceara din ureche ajută la prevenirea infecției. Aceasta formează un strat protector pe pielea delicată a urechii, ajută la păstrarea curată a urechii și face ca pielea să reziste la apă. De obicei, ceara se mută prin ureche adunând mizerie sau praf, dar se poate întâmpla ca ceara să rămână fixă și să se întărească și să rămână blocată.

Aceasta se poate întâmpla datorită curățării urechii cu acele bețișoare speciale (bețișoare mici cu bumbac la capăt) sau cu alte obiecte care împing ceara mai adânc în canalele urechii. Acest tampon de ceară împiedică transmiterea sunetului și poate cauza infecții. Ceara în ureche poate fi o problemă pentru copiii care folosesc proteze auditive, deoarece urechile copiilor trebuie verificate în mod regulat iar protezele trebuie curățate dacă este necesar.

Semne:

- Un copil pare să audă mai puțin decât de obicei.
- Uneori se poate vedea un tampon de ceară în ureche.
- Uneori tamponul de ceară sau infecția poate provoca o durere la nivelul urechii și o scurgere de puroi.

O cantitate mică de ceară este normală și nu trebuie atinsă.

Ceara din ureche

Dacă copilul nu prezintă nicio durere, nu are febră sau nicio scurgere a urechii, cantitatea de ceară sau puroi de ceară poate fi îndepărtată prin spălarea urechii cu apă caldă.

1. Mai întâi, înmuiați ceara punând câteva picături de ulei cald vegetal în ureche. Puneți copilul să stea întins cu urechea în sus timp de 15 minute.
2. Apoi, spălați urechea bine turnând câteva căni de apă caldă curată (nu fierbinte) în ureche. Dacă nu funcționează, folosiți o seringă fără ac (de preferabil de 20 ml) sau o seringă de cauciuc pentru a pulveriza apa caldă în ureche.

AVERTISMENT: NU PULVERIZAȚI APĂ ÎN URECHE ÎN CAZUL ÎN CARE CURGE LICHID DIN URECHE!

- Scoateți acul seringii și umpleți seringă cu apă caldă.
 - Trageți ușor de ureche îndepărtând-o de cap. Pulverizați cu grijă apa cu grijă în canalul urechii. Nu îndreptați seringă direct spre timpanul urechii. Îndreptați-o pe ambele părți ale urechii. Opriti-vă dacă copilul se simte amețit.
- Cu o seringă cu bulb nu băgați vârful seringii în canalul urechii. Încercați să țineți vârful fix în ureche în timp ce stoarceți bulbul.

Facți așa de 3 ori pe săptămână timp de 2 săptămâni, și din nou după una sau două săptămâni. Dacă repetați de prea multe ori puteți afecta urechea.

Cereți sfatul medicului în situația unei bucați mari de ceară care nu se dizolvă ușor.

INSECTELE ÎN URECHE

Semne:

- Copilul poate simți că îl mănâncă sau că îl deranjează ceva în ureche.
- Se scurge un lichid sau puroi din ureche.
- Copilul aude mai puțin decât de obicei cu urechea afectată.

În cazul în care o insectă a pătruns în ureche

Umpleți urechea cu ulei vegetal. Insecta se poate îneca sau ieși la suprafață. Dacă nu funcționează, încercați să spălați urechea în același mod în care încercați să îndepărtați ceara.

În cazul în care un obiect a pătruns în ureche

Uneori copiii își bagă obiecte mici în ureche. Dacă obiectul este moale, și dacă puteți ajunge la obiect încercați să îl scoateți, cu multă grijă, cu ajutorul unui fir cu cârlig.

Nu folosiți pensete sau orice altceva ce poate împinge obiectul mai adânc în ureche.

Dacă obiectul este dur, ca plăștitul sau metalul, atunci încercați să îl scoateți cu apă caldă, la fel cum procedați și cu ceara. Nu procedați astfel și cu lucrurile vegetale, cum ar fi semințele deoarece acestea se umflă atunci când sunt udate și sunt mult mai dificil de îndepărtat.

Opriti-vă dacă obiectul începe să se miște mai adânc în ureche sau în cazul în care copilul nu poate sta liniștit. Altfel, puteți deteriora canalul urechii sau timpanul.

INFECȚII ALE CANALULUI URECHII CAUZATE DE OBIECTE SAU DE PĂTRUNDEREA APEI

Infecții ale urechii exterioare pot fi cauzate de insecte, ceară, apă sau orice alt material care pătrunde în ureche, sau în cazul în care copilul se scarpină înăuntru urechii cu un obiect (ca un bețișor). Această infecție a canalului urechii este mult mai întâlnită la adulți decât la copii.

Semne:

- Durere – dacă mișcarea urechii exterioare cauzează durere, atunci există probabil o infecție la nivelul acesteia.
- Există senzația de mâncărime.
- Există senzația de ureche înfundată.
- Copilul aude mai puțin cu urechea afectată.

Prevenire:

Copiii mai mari pot ajuta la îngrijirea urechilor fraților sau surorilor verificând în mod regulat dacă urechile au multă ceară (sau puroi, sau alte obiecte) înăuntru. Rugați-i să vă spună imediat ce observă ceva în neregulă.

Învățați-i să nu își bage degetele sau alte obiecte în ureche pentru a încerca să elimine un dop de ceară sau obiecte. Astfel, ei pot împinge obiectul mult mai adânc și afecta timpanul urechii. Învățați-i să nu se scarpine cu nimic în interiorul urechii, deoarece poate provoca o infecție.

Aveți grijă ca urechile copilului să fie mereu uscate. După ce face baie sau înoată, învățați copii să își scuture cu blândețe capul pentru a scoate apa din urechi. Dacă este posibil, copiii nu trebuie lăsați să înoate sau să facă baie într-o apă murdară sau poluată. Dacă un copil a mai avut infecții la ureche, puneți-i în ureche câteva picături de alcool sau de oțet după ce iese din apă.

În cazul infecțiilor canalului urechii cauzate de pătrunderea unor obiecte sau a apei

Amestecați o lingură de oțet cu o lingură de apă fiartă (răcită până este călduță). Puneți aceste picături în ureche de 3 sau 4 ori pe zi.

Dacă partea de lângă ureche se umflă sau are temperatură:

Dați copilului ampicilină, amoxicilină sau penicilină (doza prescrisă pentru infecțiile acute ale urechii, a se vedea paginile 195-196).

Cel mai bine este să duceți imediat copilul la spital. În cazul în care nu reușiți și nu are loc nici o ameliorare în 2 zile, atunci schimbați amoxicilina cu cloxacilina (în aceeași doză ca și amoxicilina dar de 4 ori pe zi în loc de 3) sau cu eritromicina. Folosiți medicamentul timp de 5 până la 7 zile.

Dacă urechea are multă ceară sau alt obiect

Ceara poate fi îndepărtată prin spălarea cu apă caldă (a se vedea pagina 199). Urechea trebuie să fie ținută uscată cât mai mult posibil.

Dacă infecția sau mâncărimea persistă după ce trece durerea:

Turnați 2 sau 3 picături de violet de geňian în ureche o dată pe săptămână timp de 2 sau 3 săptămâni.

Notă: Un copil poate face baie, dar nu are voie să bage urechile în apă sau să înoate timp de două săptămâni de la vindecarea infecției.

Bolile copilăriei

Infecțiile din perioada copilăriei cauzate de boli precum malaria, meningita, pojarul, oreion sau rubeola pot afecta nervul de auz. Uneori numai o ureche este afectată, dar meningita însă afectează ambele urechi. Pentru mai multe informații despre aceste boli, a se vedea cartea Hesperian „Atunci când nu există doctori”.

Prevenirea bolilor copilăriei prin imunizare

Imunizați copilul împotriva bolilor copilăriei – în special împotriva acelor care pot duce la pierderea auzului – pojar, oreion și rubeola. Vaccinele se fac de cele mai multe ori gratuit. Este mai bine să îl ajutați să devină imun decât să îl îngrijiți atunci când este bolnav sau pe moarte.

Dacă asistenții medicali nu se ocupă să facă vaccinări în comunitatea dumneavoastră, duceți-vă copilul la cel mai apropiat centru de sănătate pentru a i se face vaccinul. Sau puteți colabora cu alți oameni din comunitate pentru a aduce asistenți medicali în comunitate. Vaccinările salvează vieți și salvează auzul – acestea ar trebui să fie disponibile pentru toată lumea.

Tratamentul pentru bolile copilăriei

Copii trebuie să stea în pat, să bea foarte multe lichide și să mănânce sănătos.

Dacă un copil nu poate fi alăptat, atunci dați-i lapte de mamă cu biberonul.

Pentru febră

Dați-i paracetamol (a se vedea pagina 195).

Dacă lichidul începe să se scurgă din ureche

Dați copilului antibiotic pe cale orală la fel cum trebuie să procedați și în cazul infecțiilor acute (a se vedea pagina 195).

Dacă copilul are diaree

Dați-i să bea băuturi de rehidratare pe care să le bea încet, un pahar pentru fiecare scaun.

Într-un litru de apă caldă amestecați jumătate de linguriță de sare cu 8 lingurițe de zahăr. Sau faceți o fiertură de ovăz dintr-un litru de apă caldă, jumătate de linguriță de sare, 8 lingurițe de cereale pudră (făină de orez, făină albă, sau cartofi).

Dacă apar semne de pneumonie, meningită sau dureri puternice la nivelul urechii sau stomacului, cereți ajutorul medicului.

POJARUL

Pojarul cauzează infecții ale urechii la foarte mulți copii. Pojarul poate afecta partea interioară a urechii, și de asemenea poate cauza infecții la nivelul urechii mijlocii provocând o scurgere a urechii și o gaură în timpanul acesteia. Câțiva copii pot avea și encefalită, o inflamație a creierului care poate duce la pierderea auzului.

Uneori apar pete negre cauzate de sângerări la nivelul pielii. Aceasta înseamnă că infecția este foarte severă. Trebuie astfel să mergeți la doctor.

Prevenire:

Copii altor familii nu ar trebui să viziteze o casă în care un membru este bolnav de pojar. Ei trebuie să stea departe de copiii cu pojar și de frații sau surorile acestuia. Pentru a împiedica răspândirea bolii, copiii dintr-o familie în care un membru are pojar nu trebuie să meargă la școală, în magazine, la piață sau în alte locuri publice timp de 10 zile, chiar dacă ei nu sunt bolnavi.

Copiii slabi, prost hrăniți sau care au tuberculoză sau sunt infestați cu virusul HIV/SIDA trebuie protejați cu atenție de pojar. Este în mod special foarte periculos pentru ei.

Nu mergi la scoala, Lan, pana cand Thuy se face bine.

OREIONUL

Oreionul se manifestă inițial prin febră și dureri atunci când deschidem gura sau când mâncăm. În 2 zile, se dezvoltă o umflătură la nivelul gâtului. Uneori oreionul poate duce la pierderea auzului, de cele mai multe ori doar la nivelul unei singure urechi. Umflătura dispăre în aproximativ 10 zile fără a fi nevoie de medicație. Pentru dureri sau febră tratați cu paracetamol. Hrăniți copilul cu mâncare ușoară, hrănitoare, iar gura trebuie să fie menținută curată.

Cereți ajutorul medicului în cazul în care apar semne de meningită (a se vedea pagina 204).

MALARIA

Copiii care sunt bolnavi de malarie pot deveni surzi. Malaria reprezintă o infecție a sângelui, răspândită de către muște care cauzează frisoane și febră foarte mare (40 de grade C). Există cazuri în care această surditate dispăre în 2 sau 3 zile. Însă copiii care au fost bolnavi de malarie sunt mai slăbiți și capătă infecții ale urechii mult mai ușor, care la rândul lor pot duce la pierderea auzului.

Pentru a trata malaria

- În zone în care malaria este întâlnită mai des, tratați orice simptom neexplicat de febră ca un simptom al malariei.
- În cazul în care copilul a făcut de mai multe ori febră și dacă suspectați că are malarie, cereți ajutorul unui cadru medical, și dacă este posibil mergeți la un centru de sănătate pentru a face un test de sânge.
- Dacă un copil suspect de malarie începe să aibă convulsii sau alte semne de meningită, poate avea de fapt malarie cerebrală. Cereți imediat ajutorul medicului.

Notă: Tratamentul pentru malarie diferă de la o zonă la alta. Medicamente care funcționează într-o anumită zonă, este probabil să nu fie eficiente în altele. Întrebați medicul ce medicament funcționează cel mai bine în zona dumneavoastră. Unele medicamente folosite pentru tratarea malariei pot cauza de asemenea surditate (a se vedea pagina 206).

Prevenire:

- Acoperiți copilul când doarme, sau folosiți plase de țânțari, așternuturi subțiri sau leagăne. Cuiburile stropite cu insecticid funcționează cel mai bine.
- Țineți-l departe de locurile în care este apă stătută, deoarece acesta este mediul care favorizează țânțarii care răspândesc malaria. Goliți ligheanele, oalele sau cauciucurile vechi care adună apă. Vărsați, umpleți sau dați drumul peștilor în apă.
- Preveniți sau reduceți efectele luând medicamente anti-malarie.

Dacă sunteți suspect de malarie, tratați-vă imediat. Aceasta va împiedica transmiterea bolii la alte persoane.

MENINGITA

Meningita (febra creierului) este o infecție gravă a creierului care poate ajunge la nervii urechii și cauza pierderea auzului. Sau invers, infecțiile urechii pot ajunge până la creier și cauza meningită. Meningita poate începe după o altă boală a copilăriei cum ar fi pojarul, oreionul, tusea măgărească sau o infecție a urechii. Dar poate fi de asemenea cauzată de un virus.

Semne de meningită:

Semnele meningitei sunt dureri puternice de cap și febră. Copilul poate părea somnoros, avea convulsii sau grețuri. Uneori îi vine să vomite și pot apărea și mâncărimi. Un copil bolnav de meningită poate leșina, pierzându-și cunoștința.

Cereți ajutorul medicului imediat – fiecare minut contează. Duce-ți copilul la spital!

ridicături moi pe scalp
(copii sub 1 an)

gat intors

spate arcuit,
genunchii înainte

Pentru a trata meningita până duceți copilul la spital:

Injectați copilului unul dintre aceste trei medicamente în mușchi sau în venă. Injectările în venă trebuie făcute de o persoană specializată. Dacă un cadru medical nu este disponibil, atunci injectați copilul în mușchi.

- ceftriaxon

dați copilului de la 50 la 100 mg pentru fiecare kilogram, o dată pe zi

sau

- benzilpenicilină

Pentru mai puțin de 1 an.....300 mg (500.000 de unități) 1 pe zi

De la 1 la 9 ani.....600 de mg (1.000.000 de unități) 1 pe zi

De la 10 ani.....1.2 g (2.000.000 de unități) 1 pe zi

sau

- cefotaxima

Pentru mai puțin de 1 an de la 12.5 mg la 50 mg (pentru infecții grave)
pentru fiecare kilogram al corpului, de 4 ori pe zi.

De la 1 la 9 ani de la 25 la 50 mg (pentru infecții grave)
pentru fiecare kilogram al corpului, de 4 ori pe zi.

Scădeți febra prin haine ude și/sau paracetamol.

Dacă nu găsiți alte medicamente

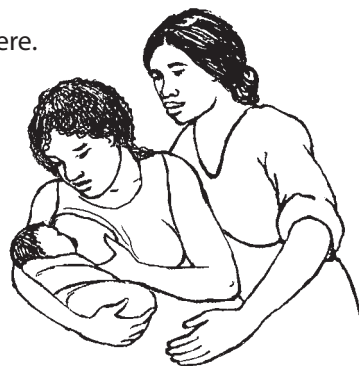
- dați copilului cloramfenicol pe cale orală dac` este posibil. Dacă nu, prin injectare în mușchi sau în venă, schimbând medicația pe cale orală cât mai curând posibil.

Pentru vârste mai mici de 2 săptămâni.....	6.25 mg pentru fiecare kilogram al corpului de 4 ori pe zi.
Pentru vârste între 2 săptămâni și 1 an.....	12.5 mg pentru fiecare kilogram al corpului de 4 ori pe zi.
De la 2 ani.....	de la 12.5 la 25 mg pentru fiecare kilogram al corpului de 4 ori pe zi.

ICTERUL

Uneori bebelușul se îngălbenește imediat după naștere. Acesta este un semn că are icter. Dacă este hrănit la sân așa cum trebuie și este energic, atunci este normal să capete o culoare galbenă când are de la 2 la 5 zile – mama trebuie să continue să îl alăpteze la sân și să îl scoată la soare. Icterul este grav atunci când culoarea galbenă apare de la prima zi de la naștere, și dacă se extinde către mâini și picioare, sau dacă bebelușul este neobișnuit de somnoros și sugere lapte fără vlagă. Cereți ajutorul medicului. Cazurile grave de icter pot fi periculoase, și pot duce la pierderea auzului.

VIRUSUL HIV/SIDA

Copiii bolnavi de SIDA/infestați cu virusul HIV nu sunt rezistenți la infecții. Slaba imunitate duce la creșterea riscului infrecțiilor precum sifilis, tuberculoză sau diferite tipuri de meningită. Toate acestea dăunează urechii.

Medicamente care afectează auzul

Unele medicamente pot afecta auzul copiilor. O serie de medicamente pot duce la pierderea auzului la copiii nenăscuți atunci când mama ia medicamentul. Riscul legat de aceste medicamente crește în cazul în care copilul sau mama au o boală la rinichi. Câteva medicamente care dăunează auzului sunt:

- O serie de antibiotice puternice cum ar fi, gentamicina sau kanamicina. Aceasta se întâmplă atunci când copilul a luat medicamente sau mama sa în perioada sarcinii. Aceste antibiotice trebuie de obicei injectate. Trebuie utilizate doar pentru infecții foarte grave care pot duce la deces.
- Copiii sub 12 ani nu trebuie să ia aspirină. Pentru dureri și febră copiii pot lua paracetamol. Aspirina poate afecta auzul atunci când este luată în doze mari. De asemenea, poate cauza surditate temporară și zumzete în ureche, dar acestea se opresc de regulă după ce nu se mai folosește aspirina.
- Chinina și clorocalcinul (folosite pentru a trata malarie) pot afecta auzul.
- Dacă o mamă folosește thalidomid în perioada sarcinii (pentru a trata cancerul sau lepra), poate afecta serios copilul, chiar și la nivelul auzului.

Medicamente tradiționale pentru ureche

Medicamentele și tratamentele tradiționale sunt uneori folosite pentru a trata problemele la nivelul urechii. Unele tratamente tradiționale pot fi însă dăunătoare. Iată câteva idei generale care trebuie ținute minte despre rețetele tradiționale de vindecare a problemelor de sănătate:

- Nu folosiți niciodată excrementele umane sau animale ca medicament. Pot provoca infecții.
- Cu cât leacul pare sau seamănă cu boala, cu atât efectul bolii vine din simpla credință a oamenilor.
- Urechile sunt foarte fragile. Nu puneți nimic fierbinte în ureche sau în apropierea urechii. Poate de asemenea fi periculos să turnați lichide sau să introduceți lucruri în ureche.

Prevenire:

- Mamele trebuie să evite să folosească medicamente în timpul sarcinii care pot afecta auzul copilului. Femeile însărcinate trebuie mereu să consulte un medic înainte de a lua orice medicament în timpul sarcinii.
- Vorbiți cu un cadru medical dacă considerați că un medicament vă afectează auzul.
- Nu permiteți persoanelor nespecializate să vă injecteze antibiotice.
- Nu vă injectați antibiotice puternice cum ar fi gentamicina, decât dacă este absolut necesar să salvați o viață și nu mai există altă variantă.

Sănătatea femeilor poate dăuna sau proteja auzul copiilor

Este important ca fetele și femeile, în special femeile însărcinate, să aibă suficientă mâncare sănătoasă și acces la îngrijiri medicale. Un bebeluș poate să se nască cu deficiență de auz din următoarele cauze:

- mama sa a fost bolnavă sau nu s-a alimentat suficient în copilărie, sau în timpul sarcinii. Spre exemplu, un copil născut de o mamă care nu s-a alimentat suficient se poate naște adesea prematur sau să aibă greutate redusă la naștere și auzul său poate fi deteriorat.

- bolile sau nutriția săracă au cauzat probleme în timpul nașterii. De exemplu, dacă o femeie are un pelvis mic din cauza proastei alimentații, copilul său poate să rămână blocat la naștere. Acest lucru poate cauza pierderea auzului din cauza unei afecțiuni a creierului.

- unele infecții pot fi transmise de către mamă fătului în timpul sarcinii și să afecteze auzul copilului. Aceste afecțiuni includ rubeola (pojarul german), tuberculoza, citomegalovirusul (CMV) și sifilisul.

LIPSA IODINEI DIN ALIMENTAȚIE ÎN TIMPUL SARCINII

Iodina este un mineral ce se găsește în sol și în apă – și în alimente ca ficatul, ceapa, gălbenușul oului, carnea și plantele din ocean. Când o femeie însărcinată nu primește suficientă iodină, copilul său se poate naște cu un retard mintal, sau să aibă probleme serioase, cum ar fi surditatea. În unele părți ale lumii, solul conține atât de puțină iodină naturală încât legumele și recoltele din acel sol sunt de asemenea sărace în iodină. În aceste locuri, umflarea glandei tiroide este un lucru obișnuit. Aceasta este numită gușă.

Dacă multe persoane din comunitatea dumneavoastră au această umflătură, atunci toată lumea are nevoie de iodină.

gusa

Un copil cu deficiență de iodină poate fi încet la minte, surd, incapabil să vorbească și să aibă mușchii slăbiți la gât și la picioare. Mulți copii au doar deficiență de auz, câțiva au mușchii picioarelor slăbiți și au dificultăți de învățare. Dar alții pot avea nasuri cu o bază foarte lată, ochi cu strabism, puțin păr pe frunte, pleoape și față umflată și au probleme fizice cum ar fi creșterea înceată și redusă.

Tratament:

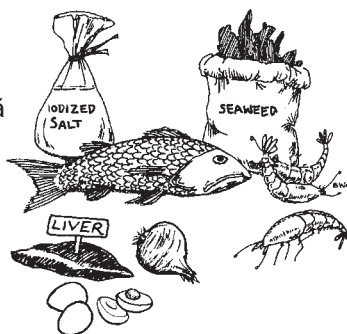
Adresați-vă medicului în cel mai scurt timp posibil. Un medicament numit tiroxină, dacă este administrat în primele luni de viață, poate ajuta un copil cu deficiență de iodină să crească mai bine, deși nu va ajuta un copil să audă mai bine.

Întreaga comunitate, inclusiv copilul afectat, are nevoie de suplimente de iodină, dar acestea nu vor ajuta nici un nerv și nici o deteriorare a creierului care s-a produs deja.

Prevenire:

Gușa și deficiența de iodină sunt ușor și ieftin de prevenit. Femeilor trebuie să li se administreze iodină înainte de a rămâne însărcinate. Administrarea iodinei la câteva săptămâni de sarcină este prea târziu.

- Cea mai ușoară metodă pentru a primi suficientă iodină este să folosiți sare iodată în loc de sare naturală sau sare mare. Puteți găsi sare iodată în majoritatea locațiilor.
- Uleiul iodat administrat pe gură este disponibil în anumite țări. Este necesar să luați doar 1 doză la fiecare 1 până la 5 ani.
- Dacă sarea iodată sau alimentele bogate în iodină sunt greu de procurat, puteți prepara o soluție cu iodină acasă cu iodina Lugol. Aceasta este un antiseptic care este adesea disponibil în locurile în care cumpărați medicamente.

Mancarea din ocean, ca tonul, icrele, și ceapa pot fi bune surse de iod.

Prepararea unei soluții iodine de băut

Adăugați o picătură de iodină Lugol la un pahar de apă potabilă sau lapte. Beți o dată pe săptămână. Depozitați iodina la temperatura camerei și într-un recipient închis, pentru a o feri de lumină.

RUBEOLA (POJARUL GERMAN)

Rubeola de obicei provoacă o mică mâncărime și nu cauzează persoanei alte probleme. Dar dacă o persoană însărcinată face rubeolă în primele 3 luni de sarcină, copilul său se poate naște surd sau cu probleme serioase.

Prevenire:

- Vaccinați fetele contra rubeolei când devin suficient de mari pentru a avea copii. Dacă vaccinarea nu este posibilă, lăsați fetele tinere să dezvolte o rezistență la rubeolă înainte de a fi suficient de mari pentru a avea copii. Există riscul de a intra în contact cu persoane din comunitate care au rubeolă. Astfel pot lua boala și dezvolta rezistența necesară.
- Dacă fetele și femeile nu au fost vaccinate și nu au făcut rubeolă până la vârsta când sunt suficient de mature pentru a avea copii, ele ar trebui să prevină surditatea copiilor lor, dacă sunt sau ar putea fi însărcinate, prin evitarea persoanelor care au rubeolă.

TUBERCULOZA (TB)

Copiii mamelor care au tuberculoză în timpul sarcinii câteodată fac un tip de meningită numită „meningită tuberculoasă” în primele luni de viață. Aceasta poate cauza surditate.

Pentru a trata tuberculoza:

Dacă cineva din familie ar putea avea tuberculoză, căutați ajutor medical și testați toată familia de TB. Începeți tratamentul imediat. Multe guverne oferă medicamentele gratis. Tratament total și în stadiu incipient al bolii este cheia de prevenire pentru răspândirea TB. Pentru mai multe informații despre tratamentul tuberculozei a se vedea Când nu există doctor sau altă carte de medicină generală.

Prevenire:

- Imunizarea copiilor împotriva tuberculozei cu vaccinul BCG.
- Toată lumea, în special copiii, trebuie să mănânce o mulțime de alimente nutritive.

SIFILIS

Sifilisul este o boală cu transmitere sexuală ce poate fi transmisă de la mamă la prunc în timpul sarcinii și poate cauza pierderea auzului. Fără tratament, sifilisul poate ataca orice parte a corpului. Poate afecta urechea internă și nervii care afectează auzul și cauzează surditatea.

Simptome :

Simptomele sifilisul la un nou născut sau la un copil pot fi: mâncărimi; umflături în palme sau la degetele de la picioare; protuberanțe genitale usturătoare; retina, splina sau ficatul inflamată; icter, țiuit în urechi, amețeli, surditate trecătoare, pierderea vederii și dureri de cap. (Unele simptome sunt diferite de cele de la adult)

Dacă există posibilitatea ca cineva, în special o femeie însărcinată, să aibă sifilis, ea trebuie să contacteze imediat un cadru medical. Teste speciale ale sângelui și alte teste pot fi necesare. Dacă persoana nu poate fi transportată la un spital sau la un centru medical, administrați tratamentul pentru sifilis.

Tratamentul sifilisului (nu neurosifilis)

Pentru copiii și adulții care au sifilis de până în 2 ani:

- injectați benzilpenicilină (denumită și penicilina G sau penicilină cristalină) intramuschiular. Administrați 1,2 milioane unități (720mg) în fiecare fesă, o singură dată (o doză totală de 2,4 mil. unități sau 1,44g)

sau

- injectați benzilpenicilină procaină intramuscular. Administrați 1,2 mil. unități (1,2g) pe zi, timp de 10 zile.

Pentru copiii și adulții care au sifilis de peste 2 ani:

- injectați benzilpenicilină intramuschiular. Administrați 1,2 milioane unități (720mg) în fiecare fesă, o dată pe săptămână, timp de 3 săptămâni (2,4 mil. unități pe doză)

sau

- injectați benzilpenicilină procaină intramuscular. Administrați 1,2 mil. unități (1,2g) pe zi, timp de 3 săptămâni.

Dacă sunteți alergici la penicilină și aveți peste 8 ani (și nu sunteți însărcinată):

Pentru copiii și adulții care au sifilis de până în 2 ani:

- administrați doxiciclină, 2mg pentru fiecare kilogram din greutatea corpului (până la un maxim de 100mg) pe care bucală, de 2 ori pe zi timp de 14 zile.

Pentru copiii și adulții care au sifilis de peste 2 ani:

- administrați doxiciclină, 4mg pentru fiecare kilogram din greutatea corpului (până la un maxim de 200mg) pe care bucală, de 2 ori pe zi timp de 28 zile. **ATENȚIE: Femeile însărcinate nu au voie să ia doxiciclină.**

Tratamentul neurosifilisului

Atunci când sifilisul atacă sistemul nervos, poate cauza pierderi grave de auz. Acest lucru se întâmplă când sifilisul nu este tratat, dar pruncii pot avea încă de la naștere. Din fericire, acest tip de surditate neuroasă poate fi tratat, ceea ce va împiedica pierderile de auz ulterioare. Testarea pentru neurosifilis poate include teste ale sângelui sau punctură lombară (testul fluidului din șira spinării). Dacă nu puteți testa copilul, dar suspectați puternic sifilisul, aplicați tratamentul.

Pentru copiii de până în 2 ani:

- injectați benzilpenicilină încet intramuscular sau intravenos. Administrați 25.000 de unități (15mg) pentru fiecare kilogram din corp, de 2 ori pe zi, timp de 10 zile.

sau

- injectați benzilpenicilină procaină încet intramuscular. Administrați 50.000 de unități (50mg) pentru fiecare kilogram din corp, o dată pe zi, timp de 10 zile.

Pentru copiii mai mari de 2 ani:

- injectați benzilpenicilină încet intramuscular sau intravenos. Administrați 200.000 – 300.000 de unități (120-180mg) pentru fiecare kilogram din corp (până la maxim 2,4 mil. unități sau 1,44mg), o dată pe zi, timp de 14 zile.

Pentru a vindeca sifilisul complet, tratamentul integral este esențial.

Pierderea auzului cauzată de sifilis se poate dezvolta atunci când copilul este sugar, sau mai târziu, ca adolescent. Tratamentul sifilisul nu va trata nici o pierdere a auzului care deja s-a instalat, dar va preveni orice pierdere de auz care ar mai putea apărea.

Vedeți cărțile **Când nu există doctor** sau **Când femeile nu au doctor**, publicate de Fundația Hesperian, pentru mai multe informații despre sifilis.

Notă: Dacă un copil are sifilis, mama copilului și partenerul acesteia au nevoie de tratament.

CITOMEGALOVIRUSUL

Majoritatea persoanelor cu citomegalovirus (CMV) nu sunt bolnavi. Însă copiii mamelor care au fost infectate în timpul sarcinii pot manifesta surditate, orbiri severe, sau dizabilități fizice și mintale. Microbii care pot răspândi CMV pot fi găsiți în fluidele corpului – cum ar fi saliva, urina, scaunul, sperma, fluide vaginale sau lapte matern. Pentru a preveni răspândirea CMV, spălați mâinile cu apă și săpun, în special după contactul cu scaunul, urina sau saliva.

AFECȚIUNILE ASUPRA CREIERULUI LA NAȘTERE POT PROVOA PIERDEREA AUZULUI

Dacă un nou născut suferă afecțiuni asupra creierului în timpul travaliului sau al nașterii, se poate naște surd. Creierul copilului poate fi afectat dacă nu primește suficient oxigen. Acest lucru se întâmplă mai ales în cazul unui travaliu îndelungat, dacă sugarul se găsește într-o poziție dificilă la naștere, sau dacă sunt gemeni.

Prevenirea afecțiunilor creierului în timpul nașterii

Moașele și celelalte persoane care se ocupă de femeile însărcinate pot cunoaște simptomele periculoase din timpul sarcinii și travaliului, când o femeie trebuie să primească îngrijiri medicale la un spital. Membrii comunității se pot organiza pentru a fi siguri că există metode de transportare a femeilor la spital în cazul unei urgențe.

• Unele metode de grăbire a travaliului pot afecta creierul copilului, care poate provoca surditate. Pentru a proteja copilul, evitați următoarele metode de anticipare a travaliului:

• Căutați îngrijiri medicale de urgență dacă travaliul durează prea mult, dacă pruncul se află într-o poziție dificilă, sau în cazul în care cordonul ombilical este în jurul gâtului copilului. Pentru mai multe informații despre o naștere sigură, a se vedea Cartea moașelor, publicată de Fundația Hesperian.

Zgomotele și loviturile puternice pot afecta auzul

Unii copii își pierd auzul din cauza zgomotelor foarte puternice sau din cauza loviturilor la urechi.

ZGOMOTELE PUTERNICE

Zgomotele foarte puternice – ca bombe, împușcături, artificii, utilajele grele și muzica tare – pot dăuna urechii interne și pot provoca pierderi de auz. Gravitatea pierderii de auzi depinde de cât de puternic este sunetul, cât de mult durează și de cât de des îl aude copilul. În țările afectate de război, mulți copii își pierd auzul din cauza bombelor, minelor și a împușcăturilor. Zgomotul dăunează nervilor urechii interne. Exploziile pot afecta timpanul.

Prevenire:

Încercați să vă țineți copilul departe de zgomotele puternice cât de mult se poate. Dacă nu puteți, încercați să-i protejați urechile. Folosiți ceva gros să le acoperiți urechile, ca o pătură groasă în jurul capului său, sau căști de urechi groase. Trebuie să vă protejați și urechile dumneavoastră, de asemenea!

LOVITURILE

Un copil poate provoca o infecție sau își poate sparge timpanul prin introducerea unui obiect ascuțit (ca un băț de chibrit, o pană sau un creion) în ureche. Dacă gaura este foarte mică, timpanul de obicei se reface și auzul copilului va reveni la normal. Dar dacă timpanul este afectat grav, se poate să nu se mai refacă, iar auzul copilului poate fi pierdut sau redus la acea ureche.

Plesnirea sau lovirea unui copil în partea laterală a capului, în dreptul urechii, poate sparge timpanul și poate provoca surditate.

Loviturile la cap cu fracturi de craniu pot provoca pierderi grave de auz. Explosiunile bombelor și alte zgomote foarte puternice pot sparge timpanele.

Prevenire:

- învățați copiii să nu introducă lucruri în ureche.
- nu loviți niciodată un copil în cap, și lucrați pentru a reduce violența domestică.

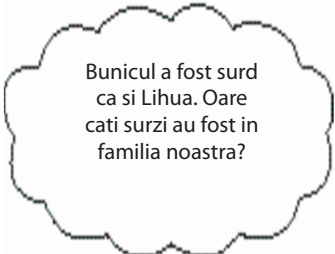
Războiul cauzează din ce în ce mai multe dizabilități în perioada copilăriei

Trebuie să lucrăm cu toții pentru a reduce folosirea violenței și a războiului pentru a rezolva problemele politice, și să interzicem armele care omoară, distrug, lasă orfani și pe drumuri mii de copii anual.

Pierderea auzului moștenită în familie

Urechile unor copii nu se dezvoltă complet. Această problemă genetică este transmisă în familie – moștenită de la alți membri ai familiei și de la generații anterioare – deși nimeni altcineva din familie nu dă semne de surditate.

Bunicul a fost surd ca și Lihua. Oare câți surzi au fost în familia noastră?

Pierderi ale auzului cauzate de căsătorii între rude

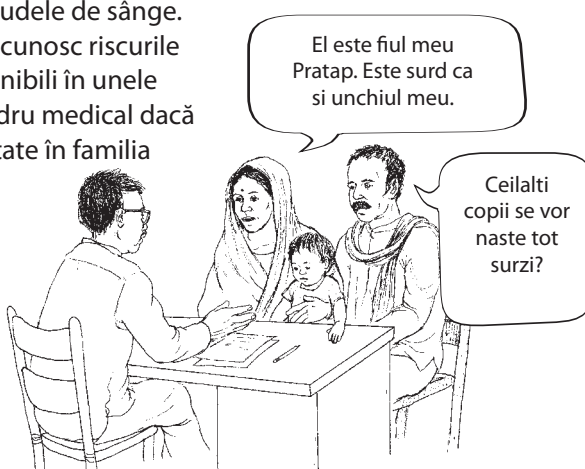
Unele pierderi ale auzului pot fi provocate de căsătoriile între rude de sânge, cum ar fi veri de gradul întâi. În multe comunități rurale, căsătoriile între rude sunt normale. Părinții care sunt înrudiți foarte strâns pot avea copii cu deficiențe de auz. Dacă dumneavoastră, copiii dumneavoastră sau membrii familiei dumneavoastră au probleme de auz, și copiii ce vor fi născuți ulterior pot dezvolta afecțiuni ale auzului.

Câteodată, un copil care moștenește pierderea de auz poate dezvolta și alte probleme, cum ar fi probleme de vedere; ochi de culori diferite sau zone albe în păr; gușă sau probleme ale inimii; sau oase de forme neobișnuite la cap, mâini, picioare sau gât. Uneori însă singura problemă moștenită este surditatea. Aceasta poate fi totală sau parțială, și poate fi de la naștere sau poate apărea în timp.

Prevenire:

Evitați căsătoriile între rude cum ar rudele de sânge. Consilierii genetici (persoanele care cunosc riscurile anumitor boli moștenite) sunt disponibili în unele orașe. Încercați să discutați cu un cadru medical dacă sunteți îngrijorați de cazuri de surditate în familia dumneavoastră.

El este fiul meu Pratap. Este surd ca și unchiul meu.

Ceilalți copii se vor naste tot surzi?

Lucrul pentru schimbare

Povestea lui Ruk

Când Ruk s-a născut într-un sat din Nepal, mama sa s-a chinuit o perioadă lungă de timp să nască. La început a crezut că pruncul ei nu va putea respira. Ca sugar, Ruk plângea noaptea și părea că are mereu febră sau că este răcit.

Ruk se juca pe podeaua din pământ și afară unde familia sa împrăștia fânul și porumbul la uscat și separa boabele de orez de praf și restul plantelor. Găini, capre și un câine trăiau în aceeași curte. Lui Ruk îi plăcea să stea să se uite la mama sa cum gătea la cuptorul deschis, chiar dacă fumul de la lemne îi intra în ochi și îi făcea nasul să curgă.

Pe măsură ce Ruk creștea, mereu îi curgea nasul. Câteodată avea dureri de urechi foarte mari la ambele urechi, ce adesea puroiau. Îi plăcea să înoate în micul râul al satului, dar acest lucru îi sporea și mai mult puroiul.

Când Ruk a început să meargă la școală, era încet la învățat și nu foarte bun la citit. Profesorul se supăra deoarece credea că Ruk nu îi dă atenție.

Dar Ruk avea probleme în a-l auzi pe profesor. Așa că, pentru a evita să intre în probleme, Ruk stătea în spatele clasei. Copiii îl tachinau. El vorbea într-un fel ciudat și era greu de înțeles.

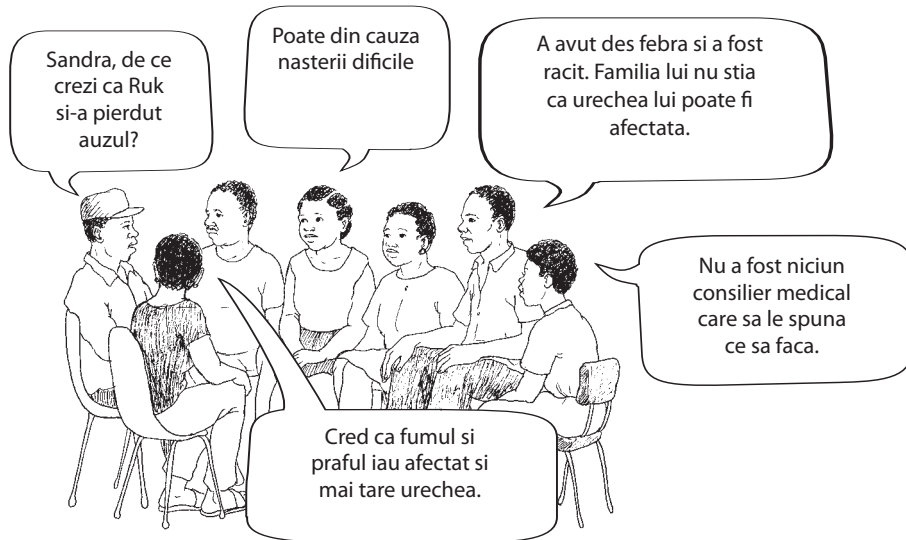
Într-un final părinții lui Ruk au hotărât că nu merita să își cheltuiască banii pentru uniforma sa de școală, pentru cărți și creioane dacă el nu avea de gând să învețe. Așadar, Ruk nu a mai mers la școală. În schimb, căra lemne pentru foc, hrănea animalele și curăța oalele mamei sale.

Într-o zi, Ruk a avut o durere foarte mare de urechi ce a durat mai multe zile. Urechea s-a umplut de puroi și o umflătură i-a apărut după ureche. În cele din urmă tatăl său l-a dus la vraciul satului, dar medicamentele nu i-au vindecat umflătura. Tatăl lui a trebuit să-l ducă la un punct medical din alt sat. Cadrul medical de acolo a curățat abcesul din spatele urechii, i-a făcut o injecție și i-a dat un sirop cu antibiotic de luat timp de o săptămână.

După câțva timp, Ruk a avut din nou dureri grave. Ambele urechi îi miroseau foarte urât și îi curgea puroi foarte mult din ambele urechi. Gâtul i s-a umflat și avea febră foarte mare. Cadrul medical le-a spus să-l ducă pe Ruk la spitalul din oraș. Părinții lui Ruk aveau puțini bani și nu știau unde aveau să stea, dar au urmat sfatul cadrului medical.

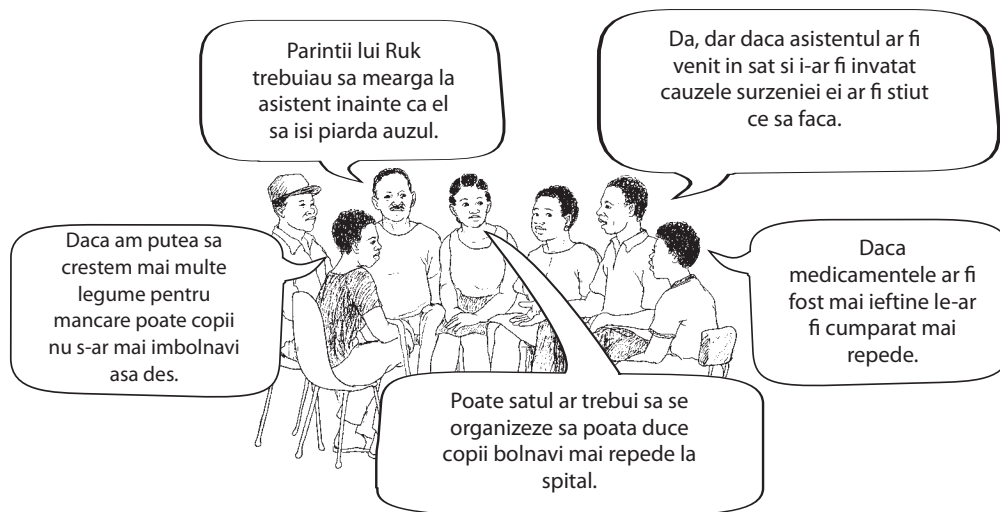
Ruk era pe moarte deoarece infecția ajunsese la creier și la vasele de sânge. La spital, i s-au dat multe medicamente dar era încă foarte bolnav. Din fericire, un doctor ORL care era în vizită i-a curățat puroiul din abces, a înlăturat o parte mare de os infectat și i-a reparat timpanul. Doctorul le-a explicat cum să se aibă grijă de urechile lui Ruk și a spus că Ruk va trebui să poarte o porteză auditivă. Părinții lui Ruk doar se uitau la doctor și dădeau din cap.

DE CE NU A MAI MERS RUK LA ȘCOALĂ ?

Ruk a vrut într-adevăr să meargă la școală și să învețe ca și ceilalți copii. Copiii care își pierd auzul rămân neajutorați dacă profesorii, familia și prietenii nu știu cum să comunice cu ei. Dacă școala și profesorul ar fi știut că Ruk nu putea auzi bine, poate ar fi încercat să comunice altfel cu el. Ar fi putut să le explice celorlalți copii că infecțiile la nivelul urechilor pot provoca pierderea auzului la copii. Dacă școala l-ar fi acceptat pe Ruk și l-ar fi ajutat să învețe, el și-ar fi făcut prieteni și ar fi avut un viitor mai bun.

OAMENII POT SCHIMBA CONDIȚIILE ÎN CARE COPIII ÎȘI PIERD AUZUL

Comunitățile care lucrează pentru schimbare sunt puternice. Iată niște exemple:

- Oamenii pot organiza campanii locale sau naționale de imunizare împotriva bolilor din copilărie. Cadrele medicale pot folosi materiale simple educativ-medicale cu părinți, copii, profesori, și alții.
- Cadrele medicale, profesorii și asistenții sociali pot fi pregătiți să recunoască, să trateze și să prevină infecțiile cronice ale urechilor și alte cauze de pierdere a auzului la copii.
- Oamenii pot cere guvernului să scoată pe piață medicamente la costuri acceptabile pentru tratamentul bolilor copilăriei, inclusiv infecțiile la nivelul urechii, și pe care farmaciile și clinicile din comunitatea lor să le aibă pe stoc.
- Oamenii pot de asemenea să colaboreze pentru a înlătura barierele de comunicare ce transformă surditatea într-un handicap. Ei pot să învețe ei înșiși limbajul mimico-gestual, și pot conlucra pentru a oferi oportunități educaționale pentru copiii cu deficiențe auditive.

Îmbunătățirea stării de bine a întregii comunități va ajuta la prevenirea și la vindecarea multora dintre problemele care cauzează pierderea auzului. Atunci când bogăția unei țări este împărțită pentru binele tuturor, toți oamenii – bărbați și femei, mame și copii – pot beneficia de îngrijiri medicale adecvate, infrastructură și mijloace de comunicare pentru a primi atenție medicală atunci când este nevoie și suficientă mâncare și apă curată pentru a-i ajuta să crească puternici și să rămână sănătoși.